

Euroszociálizmus

2011 július 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Egyre inkább úgy vagyunk az Európai Unióval, mint hajdan a szociálizmussal. (Készakarva írtam á-val – ahogyan egyébként Rákosi apánk is ejtette – hiszen most ennek a jelenségnek a társadalomszervezési oldalára gondolok.)

Konformizmusból vagy sem, annak idején sokan úgy vélték, hogy ragyogó eszme a szociálizmus (nem is beszélve

a kommunizmusról). Hiszen azt hirdeti, amit a kereszténység: az egyenlőséget, a javak igazságos elosztását, és persze azt, hogy képességeidnek megfelelő munkával járulj hozzá a társadalom fenntartásához.

Sajnos vagy sem, de tény, hogy aztán elég gyorsan kiderült, hogy a szociálizmusban vannak egyenlők, de akadnak még egyenlőbbek is, a javak egy része mindenkinek jár, de csak a pártnömenklatúrának jut. Egyesek képességeiket jóval meghaladó munkát végeztek, például Apró Antal, a szobafestő segédből lett miniszter, mások munkája pedig jóval primitívebb, mint képességeik indokolták. Gondoljunk a Horthy-hadsereg vezérkari ezredeseire, akikből Rákosiék éjjeliőröket faragtak. Egyszóval szép, szép dolog az eszme, de köszönő viszonyban sincs azzal, ami megvalósult belőle.

Valami hasonló játszódott, játszódik le mostanában az Európai Unióval kapcsolatban. Szép dolog e földrész nemzeteinek összefogása, az elmaradottak segítése, az eszmék, emberek, termékek szabad áramlása, azaz a határtalan Európa. De ahogyan megvalósult! Csak azt tudnánk feledni! Kiderült, hogy a lemaradóknak szánt támogatások a földrész szerencsésebb részéről jött privatizátorokhoz jutnak. Legtöbbjük nem is a lepukkant hajdani nagyvállalatokat vette meg, hanem azok piacait. És ha már piacot vettek, akkor miért is tartották volna be azokat a fejlesztési, munkaerő-megtartási, környezetvédelmi vállalásaikat, amelyeket egyébként lelkesen megígértek még a kezdet kezdetén. Ezek a cégek nem gyarapították az országot, hanem gátlástalanul kiszivattyúzták, szivattyúzzák ma is az országból az adómentes környezet, a konkurencia hiánya és még számtalan más tényező segítségével létrejött extraprofitjukat.

A termékek szabad áramlása is nagy dolog, csak az a baj, hogy meglehetősen egyirányú. Ide áramlik Európa és a világ élelmiszerszemete, ráadásul az ízes hazai termékeket kiszorítva. Talán az ennivalót, a vetőmagot ki kellene vonni ebből a nagy fene szabad áramlásból. Jó az eszmék áramlása is, de amikor az egyenlő házaspárok ötletét kötelezővé akarják tenni egyes eszmeáramlatok, felöltik az emberben az amúgy is fogyatkozó magyar népesség tragikus jövője.

A polgárok szabad áramlásáért is sokat áhítoztunk a szociálizmus évei alatt, de arra nem gondoltunk, milyen könnyű lesz eltűnnie a nagyvilágban egy a bíróság által elzetas helyett lakhelyelhagyási tilalommal vagy azzal sem sújtott egyénnek, s ugyancsak könnyű a működése az albán, csecsen és egyéb maffiáknak is ilyen körülmények között. Azaz létrejönni látszik a szociálizmus évei alatt a magyarok által is megfigyelt jelenség: az eszme úgy valósult meg, hogy főleg a nemkívánatos hatásai érvényesülnek.

Egy, csak egy terület van, amelyen teljes mértékben megvalósultak az Európai Unió eszméi. Az, hogy európai szinten szeretnék szabályozni a tagországok ügyeit az (azóta megszüntetett) uborkagörbülettől a melegházasságig. Ráadásul ezt is valami euroszocialista módon. Azaz vannak országok, amelyek médiatörvénye szerint az államfő nevezi ki a médiatanács tagjait, s vannak olyanok, amelyekben még az is baj, ha a parlament teszi ezt meg. És vannak országok, amelyek alkotmányában szabad Istenre s a történelmi gyökerekre hivatkozni, s vannak, amelyekében nem.

Istenemre mondom, ez már Orwelléért kiált!
Göz József, magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni gyalázaatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló

